

гледна изметения дворъ и хората, които на купчини стояха предъ камбанарията и гледаха нагоре. После се качи, мина по широкия и дълъгъ чардакъ на зда- нието, гдето бѣха килиитѣ на калугеритѣ, слѣзе пакъ съ бързи крачки по високитѣ дъсчени стѣпала и се из- губи нѣкъде изъ двора. Отъ два деня тоя добъръ ста- рецъ не си е почивалъ. Той искаше да бѣде готовъ за тържествения празникъ. Всичко да бѣде чисто, из- правно. Да свѣти. Ще дойдатъ всѣкакви хора, и прости и знатни. И владиката може да дойде. Всѣка паяжинка въ черквизата бѣше изметена, всѣко кѣтче прегледано. Каменнитѣ плочи бѣха измити, лѣснати. Особено се рад- ваше игуменътъ на златния ореолъ, съ който единъ бо- гатъ човѣкъ отъ далечно мѣсто дойде и украси гла- вата на чудотворната Света Майка. Той постави и скѣпа лилава копринена завеска на иконостаса предъ нея.

Много пѣти отецъ Иоакимъ идва предъ иконата, поправя гѣнкитѣ на тая завеса и се радва на тоя ореолъ отъ чисто злато.

Всичко бѣ готово. Наближаваше тържествениятъ часъ. Братята бѣха вече по килиитѣ си и се приготов- ляваха за вечернята.

Но игуменътъ искаше още веднажъ да провѣри. Може би е забравилъ нѣщо. И той отново влѣзе въ черквичката. Малка низка стара черквица, градена кой знае въ кои години, запомнила старитѣ царе, преживѣла робството и благословила новото царство. Вътре вече бѣ влѣзълъ вечерниятъ мракъ и се молѣше предъ за- паленитѣ кандилца, чиито малки пламъчета се губѣха предъ блажитѣ усмивки на светиитѣ. Тѣ бѣха умоли- телно тържествени предъ деня на голѣмия празникъ.

Дѣдо игуменъ спрѣ учудено на прага, защото видѣ предъ светата икона тъмния силуетъ на жена съ дете въ рѣка. Старецътъ се ядоса. — На днешната ве- черня не се влизаше въ черква, преди да ударятъ тър- жествено камбанитѣ. Така бѣше обичаятъ.